

महावि

(महाविषविश्रुते, त्रि । यथा, सुश्रुते कल्प-
स्थाने = अध्याये ।

“त्रिभिधा वृत्तिकाः मन्दमध्यमहाविषाः ।”

(महद् विषम् । महाविषे, क्ली । यथा, सुश्रुते
कल्पस्थाने २ अध्याये ।

“महाविषे च हृदये मन्थिभ्रूलोद्गमौ भृशम् ।”

महाविषुवं, क्ली, (विषु साम्यमस्त्विति । विषु +
“वप्रकरणेभ्योऽपि इष्यत इति वक्तव्यम् ।”

५ । २ । १०६ । इत्यस्य वार्तिकान्तु वप्रत्ययः ।
महश्च तत् विषुवञ्चेति । अस्मिन् समये दिवा-
रात्रोः समत्वात्तयात्वम् ।) मेघसंक्रान्तिः ।
यथा,—

“महाविषुवमास्त्रातं कतिभिश्चेन्नचिह्नितम् ।”
इति शब्दरत्नावली ॥

तस्मिन् मन्दरनिम्बपत्रद्वयभक्षणम् । यथा, कल्प-
चिन्तामणौ ।

“मन्दरं निम्बपत्राभ्यां योऽति मेघगते रवौ ।
अपि रोषान्वितस्तस्य तच्छकः किं करिष्यति ॥”
तत्र शब्दादिदानं यथा,—

“मेघादौ शक्तघो देया वारिपूर्णा च गगरी ॥”
वारिपूर्णघटदानमन्त्रादि यथा,—

“एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवालकः ।
अस्य प्रदानात् सफला मम सन्तु मनोरथाः ॥
वैशाखे यो घटं पूर्णं समीप्यं वै द्विजन्मने ।
ददाति सुरराजेन्द्र । स याति परमां गतिम् ॥”
महाशंभवे ।

“यो ददाति हि मेघादौ शक्तुं नमुघटान्वितान् ।
पितृबुद्धिश्च विप्रैः सर्वपापैः प्रसृज्यते ॥”
तत्र कृत्रपादुकादानं यथा,

“विप्रैः पादुकाच्छत्रं पिठभ्यो विषुवे शुभम् ॥”
पिठभ्यः पिठबुद्धिश्चेत्यर्थः । इति तिथ्यादि-
तत्त्वम् ॥

महाविषुवचक्रं, क्ली, (महाविषुवस्य चक्रम् ।)
नक्षत्रघटितनराकारचक्रम् । यथा,

“मूर्द्धिं सप्त मुखे त्रीणि हृदये पञ्च विन्ध्यसेत् ।
त्रितयं हस्तपादेषु महाविषुवभक्रमात् ॥
मस्तके भूपतेः सौख्यं वन्दे पटुता स्वमे ।
हृदये च धनाध्यक्षोऽर्थप्राप्तिर्दक्षिणे करे ।
वामे करे महद्दुःखं सुखं पादे च दक्षिणे ।
अमर्षं वामपादे च कथितं विषुवत्फलम् ॥”

इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥

महाविष्णुः, पुं, (महाश्चासौ विष्णुः सर्व्वपापकञ्चेति ।)
महाविराट् । यथा । ‘यस्या जले कोटिकोटि-
ब्रह्माकाणि महाविष्णुदोमकूपगतानि तस्या
विरजायाः परिखाभूताया उपरि महाधैकुण्ड-
लोकः । तस्योर्ध्वभागे गोलोकः । तस्य नाथः
कृष्णो देवलीलः स परिवारेण वर्त्तते । इति
भागवतामृतकणिका । स च श्रीकृष्णस्य कला-
विशेषः । यथा,—

“विष्णुर्महान् स इह यस्य कलाविशेषो
गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥”

इति भागवतामृतपूर्वखण्डः ॥

महावी

महावीचिः, पुं, (न विद्यते वीचिः सुखं यत्र ।
महानवीचिरत्र ।) नरकविशेषः । यथा,
मनुः ।

“नरकं कालसूत्रञ्च महानरकमेव च ।

सञ्जीवनं महावीचिं तपनं संप्रतापनम् ॥”

यातीति पूर्व्ववचनस्यमनुवर्त्तते ।

“महावीचिर्धैत्र्यं महाकल्लोषेन तु नीयते ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

महावीर्यं, क्ली, (बीजाय साधु इति यत् । महत्
वीर्यम् ।) विटपम् । तसु सुक्ववङ्गणयोरन्त-
रम् । इति हेमचन्द्रः ॥

महावीरः, पुं, (वीन् प्रविण्य ईरयतीति । ईर +
कः । ततो महाश्चासौ वीरश्चेति ।) गरुडः ।
वीरयतीति । वीर + कः । महान् वीर इति
कर्मधारयः । छरः । सिंहः । मखानलः ।
(स च मनुपुत्रविशेषः । यथा, श्रीभागवते । ५ । २५ ।

“अयोधेभोजिज्जयन्नावाहुमहावीरहरिण्यरेतो-
ऽतपृष्ठसवनमेधातिथिवीतिहोत्रकवय इति ॥”

वचः । श्वेतुरङ्गः । सञ्चानपत्नी । इति
मेदिनी । रे, २८६ । अन्तिमजिनः । (अथनेव
सिद्धार्थस्य त्रिशलागर्भजातः पुत्रः । तद्विवरणं
यथा, अरिष्टनेमिपुराणान्तर्गतजैनहरिवंशे ।

“सञ्चारं श्रीमतीजन्मा तस्मिन् सञ्चारं दर्शनः ।
सिद्धार्थोऽभवत्कर्माभो भूयः सिद्धार्थपौरुषः ॥
यत्र याति धरित्रीयमभूदेकत्रदोषिणी ।
धर्मार्थिन्योऽपि यत्प्रकृत्परलोकभयाः प्रजाः ॥
कल्पस्य तान् गुणाद्युद्योत्तरस्तलयितुं क्षमः ।
वर्द्धमानगुरुवं यैः प्रापितः स नराधिपः ॥
उच्चैः कुलाद्रिसम्भूता सहजस्यैहवाहिनी ।
महिषी श्रीसप्तस्य तस्यासौत् प्रियकारिणी ॥

चेतश्चेत्करावस्य यास्ताः सप्तगरीरिजाः ।
अतिस्नेहाकुलचक्रुस्तास्वाद्या प्रियकारिणी ॥
कक्षां योजयितुं शक्तश्चिशलां गुणवर्धनेः ।
या स्वपुण्यैर्महावीरप्रसवाय नियोजिता ॥
सर्व्वतोऽथ नमन्तीषु सर्व्वसु सुरकोटिषु ।
प्रभावाग्निपत्नीषु नभसो वसुट्टिषु ॥
वीरेश्वतरति त्रातो धरित्रीमसुधारिणः ।
तीर्थनायककस्योच्चैः पुण्योत्तरविमानतः ॥
या तं वोद्गमसुखप्रदर्शनोत्सवपूर्व्वकम् ।
दधे गर्भेश्वरं गर्भे श्रीवीरं प्रियकारिणी ॥
पञ्चसप्ततिवर्षाद्यमासासाहस्रेश्वरः ।
चतुर्धस्तु तदा कालो दुःखमः सुखमोत्तरः ॥
आषाढशुक्लषष्ठ्यान्तु गर्भावतरणोऽर्हतः ।
उत्तराफालगुनीनीडसुदुराजद्विजश्रितः ॥
दिक्रुमारीकृताभिष्यां द्योतिस्वर्त्तवैर्नक्षत्रीम् ।
प्रच्छन्नो भासयद्गर्भं रविः प्राट्षं यथा ॥
नवमासेज्यतीतेषु स जिनोऽष्टदिनेषु च ।
उत्तराफालगुनीष्विन्दौ वर्त्तमानेऽजनि

प्रभुः ॥

ततोऽन्त्यजिनमाहात्म्यात्तुष्ठीठकिरीटकाः ।
प्रथेसुरवधिसाततदृष्टान्ताः सुरेश्वराः ॥
शङ्खमेरीहरिभानघट्टानिर्घोषवीर्यम् ।

महावी

समाकर्ण्य सुरासूख्यं घूर्णितार्णवराविणः ॥
सप्तानीकमहाभेदाः सखीकाः कृतभूषणाः ।
सेन्द्राश्वतुर्गिकायास्ते प्रापुः कुण्डपुरं पुरम् ॥

त्रिःपरीत्य पुरं देवाः पुरन्दरपुरःसराः ।
जिनमिन्द्रसुखं देवं तद्गुरुं च ववन्दिरे ॥

मातुः शिशुं विकृत्यान्वं सुभावाः सुरमायया ।
इन्द्राणी प्रणता नीत्वा जिनेन्द्रं हरये ददौ ॥
गृहीत्वा करपद्माभ्यां तमभ्यर्थ्य चिरं हरिः ।
चक्रुः नेत्रसहस्रोत्पुङ्खरीकवनाञ्चितम् ॥

ततश्चन्द्रावदाताङ्गिमिन्द्रसुखमत्तङ्गम् ।
शङ्खौघमिव हिमाद्रेशुंकाधो मदनिर्भरम् ॥
गण्डस्थलमदाभोदभमद्गुरमखलम् ।
तमिवाधिवकावस्थतमालवनमखितम् ॥
कर्षान्तरतासक्तरक्तचामरसंहितम् ।
तं यथाधिवकाधीनरक्ताशीकमहावनम् ॥
सुवर्णरक्षया चार्थां परिवेष्टितवियुहम् ।
तमेव च यथोपात्तकण्ठकनकमेखलम् ॥
अनेकरदसंघट्टतृणसञ्जीतोपोषितम् ।

तमिवोत्तुङ्गशङ्खाग्रवृत्रहायत्सुराङ्गम् ॥
सुवृत्तदीर्घसचारिकरसङ्घदिगन्तरम् ।
तमिवाद्यायतिस्खलस्फुरद्भोगभुजङ्गम् ॥
ऐशानधारितस्फूर्तिधवलतापवारणम् ।
तमिवोर्द्धस्थिताभ्यस्यं सम्पूर्णशशिमखलम् ॥
चामरेन्द्रसुजोत्तुचिन्नचलचामरहारिणम् ।
तं यथा चमरीचिन्नजालज्यजनवीजितम् ॥
ऐरावतं समारोप्य जिनेन्द्रं तस्य मखनम् ॥
देवैः सह गतः प्राप मन्दरं स पुरन्दरः ॥
तं पाण्डुकवने रम्ये मन्दरस्य जिनं हरेः ।
पाण्डुकायां प्रसिद्धायां शिलायां सिंहवहरे ॥

संस्थाप्य विबुधानीतचौरसागरवारिभिः ।
श्रातकुम्भमयैः कुम्भैरभिविध्य समं सुरैः ॥
वस्त्रालङ्कारमालादीरलङ्कृत्य कृतस्तुतिः ।
आनीयमातुरुत्सङ्गे जिनं कृत्वा कृतोचितः ॥
सिद्धार्थप्रियकारिण्योः सममानन्ददायकम् ।
वर्द्धमानाख्या स्तुत्वा स देवो वासवोऽगमत् ॥
मासान् पञ्चदशाक्षन्त्युत्तरा दिने दिने ।
याः पूर्व्वमापत्तंसाभिस्तर्पितोऽर्थो जनोऽखिलः ॥
वर्द्धमानः सुरैः सेवो वृष्टे स यथा यथा ।
पिठवन्सुत्रिलोकानामनुरागस्तथा तथा ॥

सुरासुरनराधीशमौजिमालार्चितक्रमः ।
त्रिंशद्वर्षप्रमाणोऽभूद्दीरो भोगैः परिकृतः ॥
शुद्धवृत्तं न भोगेषु चित्तं तस्य चिरं स्थिरम् ।
कुटिलेषु यथा सिंहनखरन्ध्रेषु मौक्तिकम् ॥
शान्तचित्तं कदाचित्तं स्वयं बुद्धमवोधयत् ।
नत्वा सारखतादित्यसुखालौकान्तिकाः सुराः ॥
सौधर्ममादोः सुरैरेत्य कृतोऽभिधवपूजनः ।
आरुह्य शिविकां दिव्यासुखमानां सुरेश्वरैः ॥
उत्तराफालगुनीष्वेव वर्त्तमाने निशाकरे ।
क्रण्यस्य मार्गशीर्षस्य दशम्यामगमद्गम् ॥

आपनीय तनोः सर्व्वं वस्त्रमाकादिभूषणम् ।
पञ्चसुष्टिभिर्बहुव्युद्धं जानभवन् सुनिः ॥
केशकुण्डलसङ्घातं जिनस्य भ्रमरावितम् ।

सुवर्णरक्षया चार्थां परिवेष्टितवियुहम् ।
तमेव च यथोपात्तकण्ठकनकमेखलम् ॥
अनेकरदसंघट्टतृणसञ्जीतोपोषितम् ।
तमिवोत्तुङ्गशङ्खाग्रवृत्रहायत्सुराङ्गम् ॥
सुवृत्तदीर्घसचारिकरसङ्घदिगन्तरम् ।
तमिवाद्यायतिस्खलस्फुरद्भोगभुजङ्गम् ॥
ऐशानधारितस्फूर्तिधवलतापवारणम् ।
तमिवोर्द्धस्थिताभ्यस्यं सम्पूर्णशशिमखलम् ॥
चामरेन्द्रसुजोत्तुचिन्नचलचामरहारिणम् ।
तं यथा चमरीचिन्नजालज्यजनवीजितम् ॥
ऐरावतं समारोप्य जिनेन्द्रं तस्य मखनम् ॥
देवैः सह गतः प्राप मन्दरं स पुरन्दरः ॥
तं पाण्डुकवने रम्ये मन्दरस्य जिनं हरेः ।
पाण्डुकायां प्रसिद्धायां शिलायां सिंहवहरे ॥
संस्थाप्य विबुधानीतचौरसागरवारिभिः ।
श्रातकुम्भमयैः कुम्भैरभिविध्य समं सुरैः ॥
वस्त्रालङ्कारमालादीरलङ्कृत्य कृतस्तुतिः ।
आनीयमातुरुत्सङ्गे जिनं कृत्वा कृतोचितः ॥
सिद्धार्थप्रियकारिण्योः सममानन्ददायकम् ।
वर्द्धमानाख्या स्तुत्वा स देवो वासवोऽगमत् ॥
मासान् पञ्चदशाक्षन्त्युत्तरा दिने दिने ।
याः पूर्व्वमापत्तंसाभिस्तर्पितोऽर्थो जनोऽखिलः ॥
वर्द्धमानः सुरैः सेवो वृष्टे स यथा यथा ।
पिठवन्सुत्रिलोकानामनुरागस्तथा तथा ॥
सुरासुरनराधीशमौजिमालार्चितक्रमः ।
त्रिंशद्वर्षप्रमाणोऽभूद्दीरो भोगैः परिकृतः ॥
शुद्धवृत्तं न भोगेषु चित्तं तस्य चिरं स्थिरम् ।
कुटिलेषु यथा सिंहनखरन्ध्रेषु मौक्तिकम् ॥
शान्तचित्तं कदाचित्तं स्वयं बुद्धमवोधयत् ।
नत्वा सारखतादित्यसुखालौकान्तिकाः सुराः ॥
सौधर्ममादोः सुरैरेत्य कृतोऽभिधवपूजनः ।
आरुह्य शिविकां दिव्यासुखमानां सुरेश्वरैः ॥
उत्तराफालगुनीष्वेव वर्त्तमाने निशाकरे ।
क्रण्यस्य मार्गशीर्षस्य दशम्यामगमद्गम् ॥
आपनीय तनोः सर्व्वं वस्त्रमाकादिभूषणम् ।
पञ्चसुष्टिभिर्बहुव्युद्धं जानभवन् सुनिः ॥
केशकुण्डलसङ्घातं जिनस्य भ्रमरावितम् ।